

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(III. seja dné 12. januarja 1894.)

Ob 1/211. uri otvori deželni glavar sejo, konstatujoč sklepčnost zbornice. Prečita se zapsnik poslednje seje in potrdi brez ugovora. Došle prošnje izročé se dotičnim odsekom v poročanje.

Posl. Hribar in tovariši stavijo nastopno interpelacijo do deželnega predsednika:

Ces. kr. železnično prometno ravnateljstvo v Beljaku razpisalo je dvoje tehničnih uradniških služeb, za kateri so prošnje pri imenovanem prometnem ravnateljstvu vložiti najkasneje do 15 t. m. Za doklade k prošnjam zahtevajo se mej ostalim ad d): „Documente, welche die Absolvierung der Studien an einer technischen Hochschule mit deutscher Unterrichtssprache nachweisen“.

Od železničnih prog, katerih uprava je pridržena c. kr. železničnemu prometnemu ravnateljstvu v Beljaku, teče jih največji del po ozemlju, na katerem stanujejo Slovenci in Hrvatje; gotovo ni torej napaka, temveč caeteris paribus velika prednost, ako je prosilec za katero v obvodu tega c. kr. prometnega ravnateljstva razpisanih služeb zmožen kacega slovanskega jezika. Ako se hoče že zadostiti faktičnemu — s čemer pa še ni rečeno, da tudi: pravičnemu — stanju stvari, tedaj bi se bilo v razpisu zamoglo zahtevati, da prosilec dokaže popolno znanje nemškega kot notranjega uradnega jezika. Način, kako se razpisuje v začetku navedenih dvoje služeb, pa priča, da c. kr. prometnemu ravnateljstvu Beljaškemu tu ne gre za dokaz znanja nemškega jezika; temveč opravičena je bojazen, da se bode pri podeljevanji teh služeb oziralo pred vsem na nemško narodnost prosilčevu.

To pa je ravno skrajno krivično, kajti v bistvu stvari je utemeljena zahteva, da se ne sme nobenemu državljanu zapirati pot do služeb pri državnih podjetjih. Gledé javnih služeb določa to izrečno zakon z dne 21. decembra 1867, čegar člen 3. prva alineja se glasi: „Javne službe so vsem državljanom

jednako pristopne“. Res, da se službe pri ces. kr. državnih železnicah ne smatrajo za javne službe; vendar je to le formalna stvar. Faktično so te službe ravno tako državne, kakor so državne vse javne službe.

Tem manje opravičljiva pa je stvar, zlasti še zato, ker tu c. kr. urad izključuje iz služeb pri c. kr. podjetjih celo vrsto sposobnih in morebiti celo najspodobnejših reflektantov samo zato, ker so svoje nauke dovršili na kakej — in naj si bode tudi c. kr. — tehnične velikejši šoli z nemškim — na pr. češkim ali poljskim — učnim jezikom.

Ker je tako ravnanje c. kr. železničnega prometnega ravnateljstva v Beljaku v stanju obuditi opravičeno skrb vseh nemških narodov te državne polovice, vprašamo preblagorodnega gospoda zastopnika vlade:

1. Ali mu je znan omenjeni razpis c. kr. železničnega prometnega ravnateljstva v Beljaku in če mu je znan

2. ali ne nabaja, da se protivi duhu državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867 in

3. ali hoče na pristojnem mestu neutegoma storiti potrebne korake, da se ta razpis razveljavi. Hribar, dr. Tavčar, Višnikar, Svetec, Lenarčič, dr. Vošnjak, Šuklje, dr. vitez Bleiweis, Murnik.

Posl. Hribar in tovariši stavijo nastopni samostalni predlog o dodatnih naredbah gledé nedeljskega posvečevanja.

Visoki deželni zbor naj sklène:

Visoka c. kr. deželna vlada se pozivlje izposlovati na pristojnem mestu k § 2. lit. B. točka 10. ministerke naredbe z dné 27. maja 1885, drž. zak. št. 83, dodatek, vsled katerega bode prodajalcem špicerijskega, kolonijalnega blaga in delikates v vsem obsegu vojvodine Krajske zapovedano, da ob nedeljah zapirajo svoje prodajalnice opoludne.

Hribar, dr. Tavčar, Višnikar, Šuklje, Svetec, Lenarčič, dr. Vošnjak, dr. vitez Bleiweis.

Utemeljevanje predloga se stavi na dnevni red prihodnje seje.

Posl. Šuklje in tovariši stavijo samostalni predlog:

Slavni deželni zbor naj sklène:

Razmotrivati vprašanje, je-li način, po katerem namerava vladna predloga o direktnih personalnih davkih (državnozbornska priloga 380) urediti dotične deleže posameznih dežel (§ 271) primeren za vojvodino Kranjsko ter ugoden deželnim financam? Šuklje, Višnikar, Hribar, Svetec, dr. Ivan Tavčar, dr. vitez Bleiweis-Trsteniški.

Tudi utemeljevanje tega predloga se stavi na dnevni red bodoče seje.

Posl. Po v š e utemeljuje svoj in tovarišev samostalni predlog glede izvrševanja gozdnega zakona, glaseč se:

Visoki deželni zbor naj sklène:

Deželnemu odboru se naroča, da pri visoki c. kr. vladi izposluje tako izvrševanje gozdnega zakona, da bo do gozdne paše opravičenim živinorejcem osobito po Gorenjskem omogočeno, to pravico tudi res uspešno izvrševati.

Mnogi kmetovalci so se pritoževali, skoro vsi slovenski časniki so pisali o nedostatkah pri izvrševanju gozdnega zakona in to je napotilo govornika govoriti o pomanjkljivosti gozdnega zakona, da se odpravijo očitni manjivosti. Istinito je, da se opravičencem nagaja in da se gozdni zakon krivo tolmači, ki je že itak jednostransko narejen in se ne ozira dovolj na interese kmetijskega prebivalstva. Citira izrek barona Kalaya o gozdni razmerah v Bosni, ko ga je neki delegat vprašal o njih. Popolnoma primerne so našim razmeram, kakor da je baron Kalay poznal našo Gorenjsko in veljajo tudi za njo. Kruto in trdo se postopa proti kmetškemu prebivalstvu zaradi pregreškov, ako živina prestopi prepovedani „zaklinčani“ prostor, ki je mnogokrat pri potih. Že gola ovadba gozdnih čuvajev zadostuje, da se kmeta kaznuje prav občutno. Ljudje se raz-

LISTEK.

Starčevi spomini.

(Spisal Boleslav Borut.)

(Dalje.)

Ko sem ga zagotovil, da me zanima zvedeti njegovo zgodovino in da me gotovo toliko pozna, da za srčne bolesti drugih nimam zasmehovanja, podá mi roko in pravi: „Verjamem vam“.

„Torej čujte,“ začne z mehkim glasom, „čujte spomine onemoglega starca. Kakor vam je mogoče znano, bil sem profesor; služil sem na več šolah in konečno v najlepši dobi svojega življenja, star krog trideset let, prišel sem v to mesto. Skusil in užil sem do tedaj obilo sveta in reči smem, da mi sedaj ni žal, a ljubil do tiste dobe nisem. Čudili se bodete morebiti, a moje srce, polno najvišjih in najlepših mislij o lepšem spolu ni našlo ženskega bitja, za katero bi se unelo. Ustvaril sem si v srcu nekak uzor, po katerem sem hrepenel — a zaostaj. Udal sem se že popolnoma misli, da mi ne bode dano uživati srečo pri ljubljeni soprogi, uživati zakonsko srečo, katere sem si želel vedno. Vedel sem, kaj tirja od posameznika domovina in človeštvo in hotel sem vsem zadostiti. A kakor rečeno, v tej stvari zgubil sem skoro vse upanje. Takaj šele, v tem mestu sem ljubil, prvi in zadajkrat.“

Tresel se je starcu glas, ko je zgovoril besedo: ljubil, in zamislil se je; zopet so ga prevladali spomini.

„Da, ljubil in kako ljubil. Našel sem uzor, po katerem sem hrepenel. Spoznal sem tujko ženo, lepo in blago, kakor sem si jo slikal v svoji domišljiji. Seznanil sem se z njo in jel jo ljubiti, kakor ljubi le tisti, ki ljubi prvokrat s zrelim moškim srcem. In ljubila me je tudi Evelina, tako ji je bilo ime. O prijatelj, nimam besedij, da bi vam vsaj v splošnih besedah naslikal tisti trenotek, ko je prvokrat rekla: ljubim te. In potem, ko je slo-nela na meni, ko sem prvokrat okušal elast njenih polnih ust, ko so se dan na dan vrstili srečni trenotki, sladke ure, ko sem ji tisočkrat in tisočkrat pravil, kako jo ljubim, ko me je ona vsakokrat z mehkim rokama objela krog vratu in svojo lepo glavo naslonila mi na prsi, potem, potem — — — oh! Bilo je prelepo, da, prelepo, ni moglo in ni smelo trpeti dolgo.“ — — —

Ustal je in hodil po sobi. Oči so se mu iskri-mladeniškega ognja, prsa so se mu burno vzdigovala in roko je tiščal na srce. Videlo se mu je, da je zopet prežil one srečne čase, ko plavajoč v opojnih valovih ljubezni ni pomislil, da ga morejo le-ti valovi pogoltniti ali pa treščiti ob skalo.

Stopil je k pisalni mizi, vzal ključ iz žepa, odprl predal in vzel iz njega savitek. Odvil je papir in savito stvar gledal dolgo in molčal. Naposled

stopi k meni, poda mi stvar in reče: „To je bila ona, Evelina.“

Osupel sem zrl na sliko. Gledal sem ženo krasno ko angelj, kakoršne še nisem videl v svojem življenju. V lepem obrazu svetilo je dvoje milih in polnih očí, iz katerih je sijal mili ogenj pobožne in osrečujoče ljubezni, na bisernih ustnih je plaval dobrodejen nasmeh, krog čistega čela so se vili svileni lasci. Da, tako žensko bitje ljubiti ni težko. Gledal sem sliko in gledal in pozabil, da nisem sam. Konečno me vzdramijo starčevi koraki, položil sem sliko na mizo in zdelo se mi je, da sem iz nebeških višin padel mej prozajični svet.

Starec pa je hodil in hodil po sobi. Konečno se umiri, prisede zopet k mizi in mirnejim glasom nadaljuje:

„O nesrečni spomini! Menil sem, da sem dovolj star, da je prebolelo moje srce bolečino, a vidim, da sem tak, kot sem bil tedaj. Pač si zarisala usoda s železno močjo neizbrisne spomine v mojo dušo in rešila me jih bože šele zaželjena smrt. Toda dalje! Nekdaj bi se sramoval praviti komu vse to, a danes in vam ne. Ne tožim vam in tudi nočem milovanja, le utešiti si hočem svoje srce. Ljubila sva se torej, strastno ljubila. Nisva si prsegala večne ljubezni, ne združnja pred oltarjem — a v najinih očeh si čital vse to. Menil sem tudi tedaj, da bode tako, a ni mi bilo usojeno.“

(Konec prih.)

burjajo in nevolja širi se v dalnje kroge. Vlada naj naroči svojim organom, da se gozdni zakon tolmači tako, da ne bode na kvar interesom kmetijskega prebivalstva. Navaja razne izgledne in številke, ki govore jasno, kako nazaduje živinoreja vseh teh nedostatkov posebno v Radovljiškem okraju, ki propada v svojem blagostanju. Socijalno vprašanje trka na duri, kdor ni gluhi in slepi, vidi to. Skrbimo da ohranimo kmetijsko ljudstvo zadovoljno, ker ono je najboljša slomba naši narodnosti in državi. (Dobro klici.) Predlog naj se izroči upravnemu odseku, ali po barona Šveglja predlogu združenemu fin. in upravnemu odseku. Poslednje se vzprejme. (Konec prih.)

Govor poslanca dra. Laginje

v 255. seji drž. zbora dne 15. decembra 1893.

Visoka zbornica! Z največjim veseljem morem izjaviti, da moj današnji govor ne bo dolg. Ni treba, da bi bil dolg, ker so zame in za prebivalstvo, katero imam čast zastopati v tej zbornici, že dovolj povedali častita gospoda dr. Ferjančič in Gregorec. Če jima je pri imenovanju obeh narodov služilo geografsko ime namesto narodnega, če sta govorila o Jugoslovanih in o jugoslovanskih poslancih, morem le izjaviti, da jaz kot poslanec hrvatske narodnosti, ki zastopa tako Hrvate kakor Slovence, v tem imenovanju ne vidim nikakega razločevanja.

Mislil sem, da je ravno danes dve leti, kar sem govoril o nekem pešanju domovine, in izrekel kot svoje mnenje načelo, da se primerijo vojne, v katerih ne pomrjo vsi, da pa vlada časih tudi mir, v katerem ne morejo vsi živeti. Ta moja izjava obudila je tačas pri mojih rojakih, sedečih v klubu konservativcev, deloma veselje, deloma ogorčenost. Danes sem v prijetnem položaju, da morem konstatovati, da je tudi novi prijatelj dr. Ferjančič svoj govor tudi s tem začel, da je konstatoval neko pešanje.

Ta okret proti levi strani in vendar ne na levo stran, nego le na levo stran do skrajne meje desnice je za naše parlamentarne razmere velevažen. Secesija iz kluba konservativcev cenimo jako visoko in ji prisvajamo velik pomen. Mislimo pa, da visoka vlada tej secesiji neče in ne sme prisojati manjšega pomena, nego smo ga jej prisodili mi in z nami naš narod.

Danes gre za to, slišati mnenja poslancev raznih narodov te države kot odgovor na vprašanje visoke vlade, če hočejo in pod katerimi pogoji hočejo privoliti, da vodi državni stroj, ali če njeno vodstvo odločno odklanjajo.

Besede, s katerimi je ministerski predsednik otvoril razpravo, so bile res viteške in javno mnenje jih je brez dvoma tako tolmačilo, da se je z njimi precizno pozvalo narodove zastopnike, naj povedo, ali zaupajo vladi in novi parlamentarni konstelaciji, ali ne.

Na svoje obžalovanje moram sedaj govoriti z dvojnega stališča. Kot sin in kot poslanec hrvatskega naroda moram izreči svoje opombe, potem pa se moram postaviti na stališče, na katero v sedanjem položaju ne morem priti in najbrž še dolgo ne bom prišel, na stališče avstrijske vlade. Kot Hrvat vidim, da nam je plačevati v Zagreb, v Zadar, v Trst, v Budimpešto, na Dunaj, da nam je vrh tega nositi še izvestne druge troške, vem pa, da smo presiromašen narod, da bi mogli zalagati toliko blagajnic.

Tu imamo opraviti z vlado, ki gospodari le delu našega naroda. Mi tega nismo krivi, ker po našem prepričanju in po naših potrebščinah smo vedno želeli, želimo in bomo želeli združitev vseh dežel, spadajočih diplomatsko in državnopravno h kraljevini in h kroni hrvatski, in to v okviru monarhije. (Dobro!)

Da smo podrejeni raznim vladam, tega sami nismo kar nič krivi; tega so krivi drugi faktorji, namreč tiste večine te visoke zbornice, ki so l. 1867 in 1868 sklenile pogodbo z Madjari, pri katerem sklepanju ni imel hrvatski narod kot tak nobenega glasu.

S tega stališča je torej vsakemu našemu rojaku v naprej zabranjeno, dovoliti tej vladi, da vodi državno upravo, ali jej dovoliti budget. A če se tudi postavimo na stališče sedanjih razmer, tako mi Hrvati v Dalmaciji in na Primorskem ter Slovenci v slovenskih deželah absolutno in tudi ne za nekaj časa ne moremo privoliti, da vodi ta vlada državno upravo. Nikakor se ne sme reči: Res je in lepo in dobro, a vendar segate predaleč; vlada ima imeti sredstva, da vodi državni stroj naprej.

To ni resnično. Ako ne dovolimo indemnitet ali celega budgeta, tako s tem še ni rečeno, da se

borimo zoper obstanek te države in zoper obstanek monarhije. To so povsem različne reči. Če mi in denimo večina zbornice vladi ne dovolimo proračuna, tako ima to naravno konstitucionalno posledico, da se imenuje druga vlada, (Tako jel!) ki se bo tako izjavila in razvila tak program, da bo dobila nas in večino zbornice na svojo stran.

Gospôla moja! O razmerah v slovenskih deželah, na Primorskem in v Dalmaciji se je skoro dan na dan govorilo. V resolucijah, interpelacijah, govorih in predlogih, da, celo v privatnih spomenicah, izročeni posameznim ministerstvom, nagomilali smo toliko pritožeb, da bi po mojem mnenju, če se vse to zbere, nastala dosti debelejša knjiga, nego so znana gravamina rumunskega naroda na Oger-skem. Tožili smo, kako se vodi pri nas politična uprava, kako vse zavlada, kako je lena. Zastopniki prizadetih narodov tožijo že leta in leta in vendar se ni še nič na bolje premenilo.

Naravnost sramotno je za cesarsko avstrijsko vlado, da stoji na čelu politične uprave na Primorskem mož, ki ne zna jezika velike večine prebivalstva. Mož more biti rodoljub, če hoče to trditi — o tem nečem razpravljati; — morda je dober političen uradnik — jaz mu odrekam sposobnost; — morda je pošten in dobrega srca — ali za upravo Primorske ni sposoben. To vam dokazem s praktično vsakdanjo primero.

Mož je bil primoran potovati zadnji čas po deželi. V sled občevanja z italijanskimi sodeželani in v sled navigacije znajo naši ljudje ponekod nekoliko italijanski. C. kr. namestnik pride, recimo, v Istro. Prebivalstvo ga hoče in ga mora pozdraviti kot nositelja in reprezentanta največje državne oblasti. In k čemu se sili? Nemški seveda ne znajo in tudi niso dolžni pozdraviti ga v nemškem jeziku, on pa ne zna hrvatski ali slovenski. Primorani so torej pozdraviti ga v italijanskem jeziku. V tem jeziku morajo navesti svoja gravamina in tako dobi sploh cela dežela oficijelni karakter italijanske dežele. (Tako jel!)

Omejil sem bom za danes samo na to navedbo, pričakujé in nadejé se, da Njega ekscelencija grof Fran Coronini v tem ne bo našel nikakega sumničenja druge narodnosti na Primorskem.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. januarja.

Deželni zbor koroški.

V prvi seji deželnega zbora koroškega vršile so se volitve v posamezne odseke. Nemci volili so samo posl. Murija in sicer v gospodarski odsek, sicer pa ni v nobenem odseku slovenskega poslanca.

Češke vesti.

Klub moravskih čeških poslancev, v katerem so združeni tako Mladočehi kakor Staročehi, se je re dni posvetoval o novem položaju in sklenil resolucijo, s katero izjavlja, da se drži neomahljivo starega svojega programa in da hoče vladi delati najodločnejšo opozicijo. Mladočeskim članom je klub dovolil, da zahtevajo v dež. zboru s posebnimi predlogi, naj se razveljavijo izjemne naredbe za Prago, naj se za dežele češke krona ustanovi v Pragi posebno najvišje sodišče in naj se za deželni zbor uvede splošna volilna pravica — Moravski Čehi so se torej vendar odločili za odločnejše postopanje. Uplivalo je nanje gotovo približevanje čeških veleposestnikov k levicarjem. Kaže se, da sklenejo fevdalni in nemški veleposestniki res nekaj kompromis. Kak utis je to naredilo na češki narod, si je lahko misliti. Mladočehi niso presenečeni, ker so nekaj takega pričakovali. Združitev fevdalcev, ki niso češko-narodni, z Nemci, je logična in naravna posledica politike, katero je češko plemstvo tiralo zadnja leta. Doslej se je prikrito borilo zoper češki narod, odsej pa se bo odkrito borilo, to je res razloček. Najbolj poraženi so Staročehi. Ti so doslej veleposestnikom hlapčevali in naredili s tem narodu svojemu veliko škodo. Zdej se pa jedina njih zaslomba, veleposestniki, od njih odvračajo in pripravljajo za prestop v nasprotni tabor. Kaj čuda, da so postali klaverni. Vidi se to iz njihovih listov. „Politik“ piše: Češko plemstvo je postalo mogočno in znamenito, ker je imelo narod na svoji strani. To je bil fundament njegove velikosti, to mu je dalo zgodovinski prestiž. Plemstvo je bilo tako mogočno, da je velik državnik imenoval Avstrijo oligarhijo, katero vlada 70 ali 80 plemiških rodov. V tistem hipu, ko se odreče svoji državno-pravni in narodni tradiciji, ni žrtvovalo samo slavno svojo preteklost na altariju nemških liberalcev, ampak tudi svojo bodočnost, zakaj brez pomoči češkega naroda ali celo zoper češki narod bi postalo češko plemstvo kmalu tako uplivno in važno, kakor štajersko ali bukovinako plemstvo. — „Hlas Naroda“ je še bolj potr in pravi

seveda, da so tega koraka veleposestnikov krivi — Mladočehi!

Poljaki in koalicija.

Poljski državni poslanci so sicer z obema nogama stopili v koalicijski tabor, sicer se ne gre trditi, da so gališki Poljaki že dobljeni za zvezo z Nemci in zoper Čeha in Slovence. Da je res tako, svedoči volilski šted, kateri je bil sličen poslanec Rutowski v Tarnovu, kar je nastal prvi pravcati škandal samo zaradi pristopa poljske delegacije v koalicijski tabor. Takisto so se tudi volilci v Przemyslu in v raznih drugih krajih izrekli zoper koalicijo. Glasila koalicijskih strank molče o teh dogodkih popolnoma in pišejo načeloma tako, kakor da so vsi gališki Poljaki in njih poslanci uneti in navdušeni za koalicijo. Kako neosnovano je to, se je pokazalo te dni pri otvoritvi dež. zbora gališkega. Treba je bilo skrbeti za obsežne varnostne priprave, ker so Lvovski volilci nameravali prirediti veliko demonstracijo zoper posl. Szczepanowskega, ker je bil v državnem zboru govoril za izjemne naredbe. Z neke strani se je celo govorilo, da se je pripravljaj atentat. Deželni maršal knez Sanguszko ni v svojem govoru niti z besedico omenil koalicijo in sicer zagledelj, ker je večina deželnega zbora odločno nasprotna koaliciji. Nemci so zaradi tega precej poparjeni.

Vnanje države.

Ministerska kriza v Belgiji.

„Indépendance Belge“ javlja, da pogajanje mej vlado in parlamentarno večino gledé volilnega reda na podlagi proporcionalnega zastopstva ni imelo nikakega uspeha in da je vsled tega ministerski predsednik Beernaert naznanil ministerskemu svetu, da misli na vsak način odstopiti. Ministerski svet je sklenil, da pada celo ministerstvo ostavko.

Vaillant obsojen.

Storilec atentata na francosko poslansko zbornico stal je pred večerajšnjim pred porotniki, razvijal svoje anarhistične nazore in se zagovarjal s tem, da ni hotel nikogar ubiti, ampak poslance le prestrašiti. V dokaz tega je povdarjal, da je svojo bombo napolnil z žebli in ne s kroglicami ali s čim drugim. Porotniki bili so to pot odločni in niso omahovali, kakor pri Ravacholovi pravdi. Porotniki niso pustili nikakih ojašujočih okolnostij in vsled tega je bil Vaillant obsojen na smrt. Vaillant je na to naznanilo odgovoril s klicem: Vive l'anarchie! Konservativni in oportunistični listi so s to sodbo jako zadovoljni, radikalni in socijalni pa ne. Pravijo sicer, da je sodba logična posledica izreka porotnikov, da pa se ž njo rešitvi socijalnega vprašanja ni koristilo. „Libre Parole“ pravi celo, da je sodišče izbiralo take porotnike, o katerih je bilo uverjeno, da bodo izrekli najostrejšo sodbo, pravi, da ima sodba samo politične razloge in zahteva, naj predsednik republike Vaillanta pomilosti. V istem zmislu piše Clemenceau v svoji „Justice“.

Dopisi.

Iz Gradca, 11. januarja. [Izv. dop.]

(Deželni zbor štajerski) je začel svojo redno delovanje, ter je pri seji dne 10 t. m. izvolil stalne odseke, in sicer izmed slovenskih poslancev gospoda dr. Lipolda v finančni odsek, g. Fr. Robiča v šolski odsek, g. dr. Radaja v odsek za deželne kulturne zadeve, g. dr. Ivana Dečka v peticijski odsek, g. dr. Jos. Sernca v odsek za občinske zadeve, in g. Mib. Vošnjaka v železniški odsek. Pred dvema leti se je namreč na predlog slovenskih poslancev preuredil poslovni red deželnega zbora tako, da se je število udov pri nekaterih odsekih pomnožilo v ta namen, da se prepusti v vsakem odseku vsaj po jeden sedež slovenskim poslancem. — Pri volitvi odsekov uprizarili so pa letos nekateri malozreli nemški nacionalci, mej temi seveda novozvoljenec Celjskega mesta g. dr. Wokau n brez-taktno demonstracijo zoper Slovence. Običaj je, da vsak klub naznani svoje kandidate za posamezne odseke, kolikor jih pride nanj po dogovoru vseh klubov. Skupna lista vseh se da potem litografovati, in taki litografovani listki se potem oddadó pri volitvi odsekov. Pri letošnji volitvi prečrtavali so pa omenjeni nemško-nacionalni poslanci deloma imena slovenskih kandidatov, tako da so bili ostali udje v odseke voljeni jednoglasno, od Slovencev pa so dobili dr. Lipold 44 glasov (od 45), Robič 43 (od 45), dr. Radaj 44 (od 45), dr. Sernec 35 (od 44) Vošnjak 33 (od 41) in dr. Dečko le 33 (od 45). Ta brez-taktnost, prvi uspeh poslanca Celjskega mesta, kateri je jedini izmed vseh nemških poslancev prečrtal imena vseh slovenskih poslancev, imela pa je samo ta uspeh, da so mnogi nemški poslanci prišli se opravičevati zavolj postopanja svojih sodrugov, rekoč, da pač imajo še nekaj ljudi v svojih vrstah, katerim še manjka mnogo do duševne zrelosti.

Iz Maribora, 10. januarja. [Izv. dop.]

(Naša podružnica družbe sv. Cirila in Metoda.) Veliki pomen družbe sv. Cirila in Metoda

je na Slovenskem tako v obče pripoznan, da bi bilo odveč, ako bi hoteli z mnogimi besedami hvaliti prekorišno družbo in jo še posebej priporočati. Da se pa o tej zadevi oglašim, temu so vzrok čudne, da ne rečem žalostne razmere, ki vladajo glede na omenjeno družbo v našem mestu. V tem, ko Mariborska slovenska „Čitalnica“ prav hvalevredno deluje in se bolj in bolj razvija, je tukajšnja podružnica naše šolske družbe čisto umolknila. Mariborska podružnica je jedna najstarejših podružnic ne samo na Štajerskem, ampak na Slovenskem sploh. Z velikim številom udov se sicer nikdar ni mogla ponasati, v najboljših časih imela je komaj okoli 30 udov, gotovo jako pičlo število, ako pomislimo, da je imelo „podporno društvo za slov. visokošolce na Dunaju“ v preteklem letu v Mariboru 29 udov, in da ima čitalnica veliko več kakor dvakrat toliko udov. Vender pa se je podružnica prej še tu pa tam oglasila. Zlaj pa je že minilo več let, odkar smo imeli zadnji občni zbor, od onega časa ni duha ni sluha od naše podružnice. Skoro neverjetno pa vender resnično je, da marsikateri sicer iskren Slovenec, ki se je še le v zadnjih dveh ali treh letih preselil v Maribor, še ne ve, da ima Maribor svojo podružnico. Marsikateri bi rad in redno plačeval svoj donesok, pa nikjer nikogar ni, ki bi doneske pobiral; tako zgubi družba sv. Cirila in Metoda vsako leto lepo podporo, katero bi si sicer prav iz lahka pridobila. Pa tudi v drugem oziru je podružnica za Maribor jako potrebna. V čitalnici združuje se samo slovenska inteligenca, priprosto slovensko ljudstvo pa nima svojega društva, in vender imamo veliko priprostih Slovencev, ki so si v svesti, da jih je rodila slovenska mati. Za te kroge bi bila podružnica velike važnosti; pri podružničnih shodih bi se veselili pri domačem petju, radi bi poslušali govore slovenskih govornikov, in marsikateri bi bil pripravljen, tudi nekaj žrtvovati za narodno stvar. Na ta način bi se slovensko mišljenje v mestu bolj in bolj razširilo in Slovenci bi, če tudi še le po dolgem trudu, počasi vender dosegli isti upliv in ono moč v mestu, ki jim gre po njihovem številu. Tudi v okolici bi zamogla družba sv. Cirila in Metoda veliko koristiti. Mariborska okolica tiči še hudo v nemškutariji; v okrajnem zastopu so sami Nemci oziroma nemškutarji, kmet voli, kakor mu mestni mogotci veleljajo. Tu treba poučevati z živo besedo, kar bi se vsaj v početku najglaglje zgodilo na podružničnih shodih; pozneje bi se dala ustanoviti posebna bralna društva za posamezne fare in občine. Počasi se bodo kmetom odprle oči, da bodo spoznali, kdo jim je v resnici naklonjen, in kdo jih hoče samo izkoristiti za svoje sebične namene. Koliko taki shodi koristijo, vidimo na Koroškem. Na shodih in veselicah, prirejanih po podružnicah, razveseljuje se ljudstvo, ob enem pa se tudi navzema narodnega duha in ljubezni do materinščine. Tako prodira na Koroškem narodna ideja vedno bolj in bolj. Kar pa je v toli ponemčenem Korotanu mogoče, tudi pri nas ne more in ne sme biti nemogoče. Zatorej bodemo z veseljem pozdravili, ako se bo Mariborska podružnica vzdramila iz dolgega spanja. Bivši predsednik preselil se je iz Maribora, njemu torej ni mogoče delovati v tem oziru; pa saj je še več odbornikov; ta ali oni bode vender našel toliko prostega časa, da bode zamogel stvar vzeti v roke. Naj se skliče čim prej občni zbor, naj se voli delaven odbor, ki bo marljivo doneske pobiral in prirejal shode. Upajmo, da te besede ne bodo glas vpljočega v puščavi, in da bodemo v kratkem imeli priliko poročati o novem življenji in uspešnem delovanji podružnice sv. Cirila in Metoda v Mariboru. I.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski.) Razun interpelacije posl. Hribarja, katero prinašamo na drugem mestu, bila je posebno zanimiva v današnji seji precej živahna in dolga debata, ki se je vnela pri proračunu normalno-šolskega zaklada. Govorili so poleg poročevalca poslanca Kluna še posl. dr. Tavčar, ki je s perečo besedo ožigosal najnovejša koalicijska prizadevanja v naši zbornici in stavil primerno resolucijo, dalje dež. predsednik baron Hein, posl. Šuklje, Povše, dr. vitez Bleiweis, baron Schwegel, ces. svetnik Murnik, nekateri po večkrat. Seja je valed te skoro dve uri trajajoče debate končala šele ob 3. uri. Prihodnja seja bode v torek dne 16. t. m.

— (Osebne vesti.) Davčni kontrolor gosp. Miha Lešnik premeščen je s Ptuja v Kaiffeld.

— (Slovensko gledališče.) „Premogar“, izviren igrokaz s petjem iz peresa g. dr. Vošnjaka se bode uprizoril, kakor smo že naznanili, jutri dne 13. t. m. Deželni odbor dal je uprav za njo napraviti nove dekoracije; istotako je preskrbelo dramatično društvo nove kostume, mnogo nove oprave itd., tako, da se bode ta predstava tudi scenično odlikovala. — Ni torej dvomiti, da bode jutrišnja predstava privabila mnogo odličnega občinstva, saj ji je vender poglavitni namen, da pokažemo, kako napreduje ne samo slovensko gledališče, temveč tudi slovensko dramatično slostvo.

— („Sokolova“ maškarada.) Kakor je bilo že naznanjeno, priredi se letos maškarada pod geslom „Komarjeva nedelja v Šiški“. Odbor naročil je v to svrhu za veliko dvorano lepe dekoracije, katere bodo predstavljale obiskovalcem pristno Šiško. Občinstvo se že naprej opozarja na to, da naj obiskovalci, če tudi niso maskirani, pridejo v navadnih poletnih potnih oblekah. Frak in salonska obleka naj za ta večer kolikor mogoče izgine, da bode vtis komarjeve nedelje popolna resnična slika narodnega življenja isti dan. Opozarjamo posebno one, kateri bodo prišli maskirani, da naj se drže večinoma narodnih noš in naj predstavljajo tipe, kakoršni se pri takej priliki resnično nahajajo. Ako želi kdo posebnih informacij, izvoli naj se obrniti do odbora, kateri mu bo radovoljno postregel s potrebnimi navodili.

— (Sent Jakobsko-Trnovski ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda) so darovali kot oprostilo od novoletnih voščil: Neimenovana 4 krone; po 2 kroni gospe: Ivana Gutnik, M. Pregl iz Sežane, Neimenovana, Marija Kadivec. Gospodične: Antonija Pavlič, Antonija Kadivec; po 1 krono gospe: Josipina Košiček, T. Ž., Marija Hlavka, Marija Klarman. Gospodične: Minka Marovt, Ivana Praprotnik, Anica Praprotnik, Frančiška Subadolnik, gospodična Ivanka Počkar 40 vinarjev. Skupaj 24 kron 40 vinarjev.

— (V mestni klavnici) zaklalo se je v preteklem letu 25 821 glav živine in sicer: 3903 goveje živine, 7941 prašičev, 8652 telet, 2118 kozlov in koštrunov in 3207 kozličkov. Poleg tega je bilo vpeljanega in v klavnici pregledanega svežega mesa 11 717 kilog. Konfiskovalo in uničilo se je 28 prašičev, meso jedne krave in jedne telice in večje število jetr in pljuč.

— (Zdravstveno stanje.) V nekaterih občinah Logaškega okraja pojavila se je hripa v toliki meri, kakor še nikdar doslej. V občini Hotedršice je bilo 430 slučajev, to je zbolela je skoro polovica prebivalcev, v občini Črni vrh, ki šteje 1970 duš, zbolelo je okolu 600 oseb, v občini Planina 200, v Žireh 100, v Gorenjem Logatcu 30, v Dolenjem Logatcu 40, v Idriji pa okolu 100 oseb. Na srečo bolezen ni tako huda, kakor je bila leta 1890. in 1891. Umrl je dozdej le jeden 62 leten mož. — V Črnomeljškem okraju je ileo-legar nekoliko ponehal in je v dveh občinah še 48 bolnikov.

— (O neki čudni dogodbi) poroča Beljaška „D. Allg. Ztg.“, rekoč, da je vedno pripravljena jamčiti za nje resničnost. Posestnik Andrej Černik po domače Adamič v Vabnji vesi, pošta Tinje, je bil obsojen pri okr. glavarstvu v Celovcu na 5 gld. globe ali 24 ur zapora. Dne 9. avgusta lanskega leta malo pred poludnevom prišel je Černik k okr. glavarstvu in je srečal na stopnjicah okr. tajnika g. Klimo ter mu naznanil, da bi rad plačal svojo globo. Uradnik se je prijazno vrnil v pisarno in vzprejel denar ter izročil Černiku potrdilo, da je plačal. Černik ni več mislil na to, ko pride pred kakimi tremi tedni žandarm iz Grabštajna ter javi osupnjenemu Černiku, da ga mora na povelje okr. glavarja barona Mac Nevina odvesti v zapor, da nastopi kazen. Ker k nesreči kmet ni mogel takoj najti pobotnice, moral je z žandarmom. Strah žene in osmero otrok si je lahko misliti, ko so videli, da žandarm žene očeta, kakor kacega zločinca. Iz Grabštajna odpeljal je drug žandarm Černika v Celovec, kjer je noč prebil v zaporu okr. sodišča. Drugo jutro, ko je prišel Černik pred okr. glavarja, se je pokazalo, da je res plačal svojo globo, da je bil torej popolnoma protizakonito nadlegovan in v zapor odveden. Seveda so ga morali takoj izpustiti. Ko se je mož malo okrepčal v gostilni, ker 24 ur ni ničesar zaužil, vrnil se je

in izjavil, da se bode pritožil. Gosp. okr. glavar je dal potem kmetu plačanih 5 gld. globe in 2 gld. za hrano in za zamudo časa! S tem je bila ta čudna zadeva končana. Opravičeno vpraša list, kateremu smo povzeli to vest, je li take dogodbe pospešujejo pravni čut mej narodom ter pravi, da je vsaka opomba gledé na prejšnje slučaje odveč. — Tako poroča nam nasprotni list o delovanju barona Mac Nevina.

— (Iz Gorice) se poroča, da je bila tudi tam poslednje dni silna burja in tak mraz, kakor ga že več nego deset let ni bilo. Po mestu tekoči potok bil je ob krajih zamrznil, kar se zgodi prav redko. Prebivalci pretrpeli so mnogo, ker hiše niso zidane tako, da bi se dalo v njih uspešno kuriti.

— (Samomor.) V Trstu našli so v „bosco dei pini“ elegantno oblečenega moškega s prestreljeno glavo. Mrtveca so odvedli v mrtvašnico k sv. Justu. Iz pisem, katera je zapustil samomorilec, so spoznali višjega finančnega uradnika, da se je zaradi tega usmrtil, ker je bil premeščen v neko drugo mesto (Opavo). Bil je melanholične naravi in je bržkone v duševni zmedenosti segel po revolverju.

— (Hrvatski umetnik v tujini.) Hrvatski rojak gosp. Ljudevit Svečenski, član Kneiselovega kvarteta, ki je slavno znan tudi izvan Amerike, uživa preko morja prav lep umetnišk glas. Nedavno izvedel je ta kvartet novo simfonijo Dvořakovo. Skladatelj sam, ki je ravnatelj na konservatoriji v Novem Jorku bil je navzoč pri koncertu in je bil ves navdušen o izvedbi. Listi, kakor „New-York-Herald“ in ostali izražajo se najpovoljnejše o uspehu.

— (Čuden gost v kavarni.) Te dni prišel je mali dečak v neko kavarno v Zagrebu in se mirno vsedel za mizo, ter pričel čitati časopise, ne da bi se dal motiti ali celo odpraviti. Na vsa vprašanja odgovoril je, da so ga spodili od doma in da nekje mora vender biti pod streho. Na isti način došel je bil že v nekatere druge kavarne. Bržkone je pa sam pobegnil od doma iz bojazni pred kaznijo.

— (Živa baklja.) V Vinkovcih na Hrvatskem ponesrečila je 18letna Rezička Marković, ko je nalivala svetiljko. Petroljska steklenica padla ji je iz rok in olje se je razlilo po gorečem stenji, od katerega se je dekletu vnela obleka. Sirota se je opekla tako hudo, da je po osemdnevnih mukah umrla.

— (Potopljena ladija.) Iz Reke se poroča, da so tamo došli potniki pripovedovali, da so videli, kako se je blizu Trsta potopila ladija „Due fratelli“, ki vozi mej Reko in italijanskimi pristanišči. Ladija je bila baje vsa polna tovrnega blaga. Tudi druge ladije so zaradi silne burje dobajale jako kasno na Reko.

— (Razpisane službe.) Na četverorazredni deški ljudski šoli v Kranji je izpraznjeno mesto nadučitelja in vodje s plačo I. plač. razreda, funkcijsko priklado 100 gld. in stanarino 80 gld., eventuelno drugo učiteljsko mesto ali tretje in četrto s plačami dotičnih plač. razredov. Prosnje do konca meseca januarja pri okrajnem šolskem svetu v Kranju. — Na trorzrednici v Semiču je razpisano drugo učiteljsko mesto z letno plačo 500 gld. Provizorično se odda tudi ženski prosilki. Prosnje do dne 25. t. m. pri okr. šolskem svetu v Črnomlju. — Na trorzredni ljudski šoli v Zagorji je razpisano drugo učiteljsko mesto z letno plačo 500 gld. in prostim stanovanjem. Prosnje do dne 31. t. m. pri okr. šolskem svetu v Litiji.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Svetovna razstava v Peterburgu) V mestnem zastopu Peterburškem se je sprožila misel, da bi se priredila l. 1903, ko se bode praznovala 200letnica Peterburga, velika svetovna razstava.

* (Nova ruska vojna ladija.) V velikanskih dimenzijah zgrajena nova ruska oklopnica — križarka „Rurik“ — bode se baje pridružila sredozemski ruski eskadri.

* (Kornelij Herz.) o katerem se je poslednji čas mnogo pisalo, je odšel baje te dni iz Bournemonta preko Ostenda na Nemško.

* (Zgorelo gledališče.) V noči od 1. do 2. t. m. je zgorelo Gobe-gledališče v Bostocu. Škoda je nad jeden milijon dolarjev.

* (Župnik Lukaciu) mnogo preganjani rumunski rodoljub zapustil je nekoliko dni pred novim letom ječo, v kateri bi moral ostati še do februarja meseca. Madjarska vlada se je bala, da bi mu Rumuni ne priredili kake ovacije pri odhodu iz ječe in zato ga je justični minister raje že prej izpustil. Navzlic temu so priredili v Budimpešti bivajoči rumunski dijaki Lukaciu-tu v hotelu „Jaeger-hora“ ovacjo.

* (Pisateljski jubilej.) Te dni praznoval je svojo pisateljsko petdesetletnico, jeden prvih madjarskih pisateljev, katerega dela so prevedena tudi v razne evropske jezike, romanopisec Mavro Jokai. Cesar je odlikoval slavljence z jako laskavim lastno-ročnim pismom. Kot narodni dar se mu je poklonila vsota 100 000 gld., ki se je dosegla kot čisti dohodek slavnostne izdaje njegovih del. — Povodom svojega jubileja poklonil je Moric Jokai za nastopne ustanove: Ustanovi za pokojnine časnikarjem 2000 kron, pisateljskemu podpornemu društvu 2000 kron, družbi Kisfaludy 2000 kron, Petöfyjevi družbi 2000 kron in družbi za umetnosti 2000 kron, skupaj torej 10.000 kron.

* (Zima v Italiji.) Še vedno pribajajo iz vse Italije vesti o izrednem mrazu in snegu. V gornji Italiji so bili silni zameti in so vsi vlaki dohajali z velikimi zamudami. Celo na Siciliji snežilo je v Palermu, Messini in drugod. V Milanu in Florenci že mnogo let ni bilo toliko snega. V Cuneo v Piemontu segel je sneg do prvega nadstropja biš in so bili prebivalci upravo blokirani. Temperatura je padla celo v južnih mestih na 2 do 3°, v drugih do 10° pod ničlo. V Benetkah zamrznila je laguna na več krajih. Mnogo oseb je ponesrečilo na ledenih tleh. Pri Mestrah obtičalo je pet bark v ledu in so skoro vsi kanali zamrznili. Že dvajset let ni bilo tako silnega mraza v Benetkah. Tudi v Neapolji padlo je precej snega in je Vesuv ves pobeljen.

* (Tatvina na pošti.) Na Budimpeštanski pošti se je pripetila zopet velika tatvina. Dognalo se je, da je bilo ukradenih 40 000 gld. Vodja poštnega urada štev. II. Bela Orban je izginil.

* (Nadobudna mladina.) V Pečuhu zaprla je policija tri realce nižjih treh razredov, ki so nameravali umoriti in oropati kaplana Götzta in pobegniti potem v Ameriko. Jeeda izmed njih pa je izdal načrt. Našlo se je pri njih tudi več dinamita. Res jako nadepolni mladeniči!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. januarja. Mejnarnodna sanitarna konferenca se začne dne 24. t. m. v Parizu.

Praga 12. januarja. Volitev petih deželnih poslancev iz kurije veleposestnikov je razpisana na dan 8. februarja.

Rim 12. januarja. General Morra razpustil vsa delavska društva. Uporniki razdali mej vojaki v Palermi nebroj revolucionarnih tiskovin. Duhovnik Urso pride pred vojno sodišče in se prepelje v Palermo. Dokazano je, da je poleg zaprtega poslanca Defelice Giuffrida jeden glavnih prouzročiteljev sicilske revolucije.

Pariz 12. januarja. Poslanska zbornica volila včeraj posl. Dupuya predsednikom.

Pariz 12. januarja. „Agence Havas“ javlja iz Melille, da je imenovanje Alijel Rubija za pašo Melillskega naredilo jako slab utis, ker je Alijel znan kot velik nasprotnik Španske.

Madrid 12. januarja. Novo poslopje nemškega poslaništva, v katerem še nihče stanoval ni, je deloma pogorelo.

Bruselj 12. januarja. Pri 200 anarhistih vršile so se hišne preiskave. Iz dobljenih spisov se je dokazalo, da so belgijski anarhisti v zvezi s francoskimi in da so pripravljali več atentatov. Policija iztirala je 26 nemških anarhistov.

Noviteta! Izviren igrokaz!

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 36. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 564

V soboto, dne 13. januarja 1894.

Prvikrat:

Premogar.

Igrokaz s petjem v štirih dejanjih. Spisal dr. J. Vošnjak. Zbora „Rudarjev bojni hlo“ in „Rudarjeva molitev“ zložil dr. Benjamin Ipavie. Režiser g. Igu. Borstnik.

Novi kostumi. — Nove dekoracije v premogovijami priredil gledališki mojster g. A. Bittner.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustoppina:

Partneri sedeži od I. do III. vrste 90 kr., od IV. do VIII. vrste 60 kr., od IX. do XI. vrste 50 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 60 kr., II. vrste 50 kr., III. vrste 40 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. — Ustoppina v lože 60 kr. — Parterna stojišča 40 kr. — Dijaške in vojaške ustoppnice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustoppnice se dobivajo v stari čitalniški trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici.

V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v četrtek, dan 18. januarja 1894.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrlet 1 gld. 15 kr.

Tujci:

11. januarja.

Pri **Maltči**: Geiringer, Wagner, Eger, Singer z Dunaja. — Pick iz Budimpešte. — Braune iz Kočevja. — Pl. Scula iz Beljaka. — Bošon iz Bleda.

Pri **Slovanu**: L. sch, Boskovits, Walter, Rosanis, Verbačič z Dunaja. — H. fuer iz Zagorja. — Perko iz Lvova. — Križaj iz Št. Petra.

Pri **bavarskem dvoru**: Bizjak iz Most. — Pri **južnem kolodvoru**: Kolosen iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. jan.	7. zjutraj	746.5 mm.	-5.2° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	741.6 mm.	-2.7° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	747.6 mm.	-8.2° C	sl. vzh.	jasno	
Srednja temperatura -5.4°, za 2.8° pod normalom.						

Dunajska borza

dne 12. januarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld. 15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	90	„
Avstrijska zlata renta	119	20	„
Avstrijska krona renta 4%	96	70	„
Ogerska zlata renta 4%	116	70	„
Ogerska krona renta 4%	94	65	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1037	—	„
Kreditne delnice	354	—	„
London vista	124	50	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	02 1/2	„
20 mark	12	10	„
20 frankov	9	50 1/2	„
Italijanski bankovci	43	50	„
C. kr. cekini	5	87	„

Dne 11. januarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	145	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	—	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	25	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	75	„
Kreditne srečke po 100 gld.	195	—	„
Ljubljanske srečke	23	50	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	60	„
Tramvaj-društ. velj. 170 gld. a. v.	274	—	„
Papirnati rubelj	1	33	„

Zahvala.

Za mnogobrojne povodom smrti naše iskreno ljubljene nepozabne hčere, oziroma sestre, gospodičine

Emilije Witschl

učiteljice mestne nemške dekliške šole v Ljubljani

nam od blizu in daleč ustmeno in pismeno došlo, našo boleost olajšujoče dokaze odkritosrčnega pravega sočutja, — za vse dragi ranjki od znancev, prijateljev, od častitih součiteljic iz Novega Mesta in okolice in od gospodov deželnega stavbinskega urada podarjene vence, — za jako mnogobrojno udeležitev pri sprevodu umrle k zadnjemu počitku, četudi je bilo vreme neugodno, in za sveto mašo zadušnico, katera se je 10. t. m. v stolni cerkvi v Ljubljani valed ukrepa slavnega učiteljskega zbora mestne nemške dekliške šole v Ljubljani brala v spomin sedaj v Gospodu počivajoče kolegince, — izreka svojo najglobejšjo zahvalo

(69) rodbina Witschl.

V Ljubljani-Srebrničah (na Marofu) pri Novem Mestu, dne 12. januarja 1894.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

- Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine varé, Eger, Francove varé, Karlove varé, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
- Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
- Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
- Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genova, Paris, Linc, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varé, Eger, Francove varé, Karlove varé, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

- Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Drahdan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Ischla, Gmundena, Zell na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
- Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Drahdan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linc, Steyra, Paris, Geneve, Curih, Bregnic, Zell na jezeru, Lend-Gasteina, Inomost, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
- Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
- Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

- Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
- „ 12. „ 00 „ popoldne „ „
- „ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

- Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
- „ 1. „ 01 „ popoldne „ „
- „ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

- Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
- „ 2. „ 05 „ popoldne „ „
- „ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

- Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
- „ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
- „ 6. „ 20 „ zvečer „ „

Spretnega

notarskega uradnika

Iščem za svojo pisarno na Vranskem. Vstop takoj.

Mihael Jezovšek,

(61—2)

c. kr. notar.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev in

velocipedov

IVAN JAX

v Ljubljani, na Dunajski cesti štev. 13.

— Ceniki zastoj in poštnine prost. —

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplivoje sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna
(40-2) **Melding-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Dobiva se v lekarnah.

Priatnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Bressan A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Mener; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Razpis službe.

Pri deželnem knjigovodstvu v Ljubljani izpraznjena je služba

deželnega knjigovodje

z letno plačo 1400 gld., akt vitetno doklado 240 gld. in s pravico do štirih v pokojnino neštevnih petletnic po 100 gld. — Prošnje za to službo naj se pravilnim potm

do 12. februarja 1894

pošljejo podpisnemu deželnemu odboru, morajo pa biti podprte z dokazili o usposobljenosti, o starosti, o znanji slovenkega in nemškega jezika in govoru in pisavi ter o vseh drugih merodajnih osebnih razmerah prošilcevih.

Od deželnega odbora kranjskega

(65—1) v Ljubljani, dne 10. januarja 1894.